

Wyrok z dnia 3 kwietnia 1997 r.
I PKN 40/97

Bezasadna odmowa wykonania polecenia dotyczącego pracy może uzasadniać rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika (art. 52 § 1 pkt 1 KP) bez potrzeby uprzedniego stosowania kar porządkowych.

Przewodniczący SSN: Walerian Sanetra, Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski
(sprawozdawca), Adam Józefowicz.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 1997 r. sprawy z powództwa Jolanty P. przeciwko Kombinatowi "P.-H.", Spółce Akcyjnej w W. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powódki od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 24 września 1996 r. [...]

o d d a l i ł kasację

U z a s a d n i e

Jolanta P. w sprawie o przywrócenie do pracy w pozwanym Kombinate "P.-H." S.A. w W. wniosła kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 24 września 1996 r. [...] Zaskarżonym wyrokiem zmieniono wyrok Sądu I instancji, przywracający powódkę do pracy i zasądający wynagrodzenie za trzy miesiące pozostawania bez pracy, w ten sposób, że oddalono powództwo. W kasacji postawiono zarzut naruszenia art. 52 § 1 KP uzasadniony twierdzeniem, że odmowa wykonania polecenia przez powódkę nie jest podstawą do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z jej winy, a pracodawca powinien zastosować karę porządkową z art. 108 KP. Wniesiono o uchylenie wyroku Sądu II instancji i oddalenie rewizji pozwanego, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja nie jest uzasadniona.

Jak wynika z niezakwestionowanych przez powódkę ustaleń Sądów, powódka była osobą wywołującą liczne konflikty w zakładzie pracy, a swoje obowiązki wykonywała przeciętnie. Dla uniknięcia tych konfliktów z innymi pracownikami pozwany stworzył dla powódki nową placówkę zatrudnienia w oddzielnym pomieszczeniu, w którym miałyby ona wykonywać podobną pracę do dotychczasowej, tj. zamiast wydawania rysunków technicznych powinna wydawać z archiwum opisy technologiczne. Powódka została pouczona przez kierownika działu kadr o skutkach odmowy wykonywania polecenia. Związek zawodowy, którego członkiem była powódka oświadczył, że nie widzi przeszkód do rozwiązania z nią umowy o pracę w trybie art. 52 KP. W tej sytuacji należy w pełni podzielić pogląd Sądu II instancji, że odmowa wykonania polecenia była nieuzasadniona i stworzyło to możliwość rozwiązania z powódką umowy o pracę bez wypowiedzenia z jej winy. Polecenie wydawania innych dokumentów niż dotychczas nie wymagało wypowiedzenia warunków pracy (art. 42 KP), gdyż nie wykraczało poza dotychczasowy rodzaj pracy. Bezasadna odmowa wykonania polecenia stanowi naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych (art. 52 § 1 pkt 1 w związku z art. 100 § 1 KP). W okolicznościach niniejszej sprawy tego rodzaju zachowanie stanowi zarazem naruszenie tych obowiązków noszące

znamiona znacznego stopnia winy powódki. Była ona bowiem uprzedzona przez pracodawcę o konsekwencjach niewykonania polecenia. Nie jest zatem uzasadnione twierdzenie wnoszącej kasację, iż pozwany powinien zastosować karę porządkową z art. 108 KP. Powódka ciężko naruszyła podstawowy obowiązek pracowniczy polegający na wykonywaniu poleceń przełożonych dotyczących pracy i dlatego rozwiązanie z nią stosunku pracy bez wypowiedzenia z jej winy było uzasadnione.

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

N o t k a

Co do odmowy wykonania polecenia jako przesłanki rozwiązania umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 KP - patrz: **wyrok z dnia 13 czerwca 1973 r., I PR 160/73 (OSNCP 1974 z. 4 poz. 75)**, według którego niewykonanie polecenia służbowego zagraża w sposób szczególny porządkowi oraz dyscyplinie pracy i uzasadnia nawet natychmiastowe rozwiązanie umowy o pracę z winy pracownika; pracownik, który nie wykonuje bez uzasadnionej przyczyny poleceń przełożonego, nie może powoływać się na to, że wypowiedzenie mu umowy o pracę było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Patrz także: **wyrok z dnia 2 września 1982 r., I PR 78/82 (OSPİKA 1983 z. 9 poz. 184 z głosem A. Nowaka, NP 1983 nr 7-8 s. 167 z głosem M. Piekarskiego)**.

=====